

Blaas de bazuin

**Europa, Nederland en de moord
op zes miljoen Joden**

Een oproep om te verootmoedigen

Inhoudsopgave

Voorwoord	pag. 3
I Schuld en Boete – Europa en de moord op zes miljoen Joden	pag. 4
II De tekenen der tijden	pag. 24
III Europa, Nederland en antisemitisme door de eeuwen heen	pag. 27
IV 25 feiten over Nederland en de Joodse gemeenschap voor, tijdens en na WO II	pag. 31
V Willibord en Anne Frank	pag. 34
VI Een visioen over Europa	pag. 36
Bibliografie	pag. 38
DvD's	pag. 39

In deze uitgave is gebruik gemaakt van de NBG-vertaling van 1951.

www.blaasdebazuin.nl

© Blaasdebazuin, maart 2019

Voorwoord

Geschiedenis wordt in hoge mate bepaald door sleutelfiguren. De Bijbel leert ons dat God leiders aanstelt maar ook weer laat aftreden als hun tijd voorbij is. Het grote verschil of de geschiedenis positief of negatief verloopt ligt bij de gehoorzaamheid van de mens aan Gods geboden of het ontbreken daarvan. Wanneer de maat van zonde en ongerechtigheid toeneemt in een land zoekt de Heer mensen die in de bres willen staan, die de zonde en de ongerechtigheid willen belijden opdat er bekering gaat komen (Ezechiël 22:30). Als Hij ze vindt gaat het oordeel voorbij, als Hij ze niet vindt komt het oordeel vroeg of laat tot werking en vindt er een bestraffing plaats door middel van rampen en oorlog.

We zien ons land al heel wat jaren achteruit gaan. Technisch wordt alles steeds beter maar moreel, sociaal en godsdienstig zien we een enorme terugval. Daar is een reden voor en wij herkennen die primair in de bloedschuld die rust op Europa en ons land vanwege de moord op de zes miljoen Joden in de Tweede Wereldoorlog. Daar is de plaats van de gelovige om in de bres te gaan staan.

Dit boekje is bedoeld als een handreiking en vormt een aanmoediging aan de gelovige om zijn plaats in te nemen. De Bijbel is heel duidelijk: *2 Kronieken 7:14 'en mijn volk waarover mijn naam is uitgeroepen zich verootmoedigt en zij bidden en zoeken mijn aangezicht en bekeren zich van hun boze wegen, dan zal ik uit de hemel horen, en hun zonde vergeven en hun land herstellen.'* Laten we dat in deze kritieke tijd van de geschiedenis van Europa en Nederland doen, opdat de genade van God zal terugkeren over ons land en we ons opnieuw zullen voegen naar de levengevende wetten van God. Opdat ons land niet bij de bokken maar bij de schapen gevonden zal worden bij het grote oordeel van God (Mattheüs 25:31-46).

Namens het team van Blaas de bazuin,
Paul Jaeger

SCHULD EN BOETE

Europa en de moord op zes miljoen Joden

door Gerrit Keunen

Dit artikel gaat over schuld en boete en de noodzaak tot verzoening: elke “rekening” (zonde) in de relatie met God als Schepper zal ooit moeten worden voldaan. Dat is een rode lijn die door de Bijbel loopt. God schiep de mens als Zijn kind om met Hem een relatie te hebben. Relatie betekent een verbinding, een band. En van Gods kant is die relatie onverbreekelijk, want God is een God van trouw. Dat zien we in de relatie met het Joodse volk als Gods partner in de diverse verbonden. God heeft die verbonden nooit opgezegd. De mens heeft de relatie met zijn Schepper in het bekende paradijsverhaal met Adam en Eva door de zondeval wel verbroken. Maar de Schepper heeft aangegeven dat alles een keer zal worden hersteld. Dat is in onze dagen al te zien in de terugkeer van het Joodse volk naar het hun voor eeuwig beloofde land Israël.

Geen macht ter wereld

Sinds 1948 is de staat Israël na zo’n 2.000 jaar terug en geen macht ter wereld is in staat dat terug te draaien. Niemand houdt de hand van God in de wereldgeschiedenis tegen, zoals is te zien in de ontwikkelingen na 1948. Alle vijanden van land en volk Israël hebben dit kleine land niet van de kaart kunnen vegen. Door zich eraan te vergrijpen middels oorlogen, terreur en haat hebben zij zichzelf wel onder een Goddelijke vloek en oordeel gebracht, met als gevolg dat het Midden-Oosten nu in brand staat. De ergste vijanden van Israël zijn zodoende “vernietigd”. Dat is de toestand waarin met name Syrië, Irak, Libië en nu ook Jemen verkeren. Het wachten is nu op de volgende Golfoorlog.

Irak, een land dat niet eens aan Israël grenst maar dat al sinds 1948 betrokken is bij oorlogen tegen Israël, is inmiddels een gebroken land met ernstige problemen. De Irakese dictator Saddam Hussein viel in 1990 het kleine Golfstaatje Koeweit binnen. Dat had een internationale reactie tot gevolg, resulterend in de Eerste Golfoorlog begin 1991. In januari/februari werd Israël, dat niet eens partij was in dit conflict, vanuit Irak bestookt met Scud-raketten met onbekende lading, mogelijk zenuwgas of iets anders. Dat was al voordat de oorlog tegen Saddam op 24 februari daadwerkelijk begon. Dit had tot gevolg dat de Israëlische burgerbevolking zichzelf middels sirenes, gasmaskers en een gasdicht gemaakte ruimte in eigen huis moest zien te beschermen tegen een onbekende maar zeer reële bedreiging. Dat was een ellendige tijd voor land en volk, een volk dat vanuit zijn recente geschiedenis heel slechte herinneringen heeft aan “gas”!

Schrijver dezes is van 29 januari tot 26 februari in Israël geweest, heeft daar twaalf keer de sirenes horen loeien en drie keer de explosies op afstand gehoord. Het is een Godswonder dat er toen geen dodelijke slachtoffers zijn gevallen. Tijdens het verblijf in het Huis op de Berg te Jeruzalem is toen een overdenking gehouden met betrekking tot het thema “schuld naar de Joden”! Daaruit kwam de vraag naar voren om een en ander op schrift te zetten, wat heeft geresulteerd in het hierna volgende stuk.

Europa: Kaïn en Abel in onze dagen

In onze dagen wordt aan Europa (Kaïn) de vraag gesteld waar “Abel” is. Jezus, de Koning der Joden (zoals in drie talen boven het kruis stond, INRI!) vraagt waar de zes miljoen vermoorde Joden zijn! Europa zucht in toenemende mate onder een vloek, een Godsoordeel vanwege zijn eeuwenoude, kerkelijk geïnspireerde antisemitisme (Jodenhaat), resulterend in de moord op de zes miljoen Joden in de Tweede Wereldoorlog. Deze vloek is het gevolg van wat Gods Woord

noemt BLOEDSCHULD. Allerlei negatieve politieke, economische, maatschappelijke en religieuze ontwikkelingen zijn het gevolg van dit Godsoordeel. Een van de gevolgen is dat de Kerk in ons land, en niet alleen hier, stervende is. Zo'n 1.500 kerken zijn al verdwenen en het eind is nog niet in zicht.

In de dagen van de Bijbelse koning David had zo'n vloek vanwege bloedschuld drie jaar hongersnood tot gevolg (2 Samuël 21). Het staat er niet letterlijk maar waarschijnlijk was dat vanwege een droogte; er viel geen regen. Dat had niets met het klimaat of een klimaatverandering te maken, want de oorzaak ervan was geestelijk. Het was het gevolg van een rechtvaardig handelen van God. Het was een boeten wegens bloedschuld. Vandaag de dag is er alom aandacht voor een vermeende wereldwijde klimaatverandering. Maar misschien heeft die ook wel een geestelijke oorzaak!

De situatie in de dagen van koning David is in zekere zin één op één van toepassing op onze tijd vanwege de holocaust. We hebben in Europa inmiddels in 2018 een eerste jaar van droogte gehad. Er kunnen er nog twee volgen dus. Land, land hoort des Heren Woord. Dat het navolgende daaraan mag bijdragen.

Toen zeide de Here tot Kaïn: Waar is uw broeder Abel?

Kaïn had zijn broeder Abel vermoord. 1) Hoewel voor God niets verborgen is, stelde Hij toch deze vraag. De mens, de kroon op Zijn schepping, kreeg zo de gelegenheid om zelf te bekennen wat er was gebeurd. Maar Kaïn weigerde zijn verantwoordelijkheid te erkennen. Hij loog niet alleen door te zeggen dat hij niet wist wat er was gebeurd, maar ontkende ook verantwoordelijk te zijn voor het welzijn van zijn broeder. Sterker nog: Ben ik mijns broeders hoeder? Kaïn kreeg een nieuwe kans, toen God hem vroeg wat hij gedaan had, omdat het bloed van Abel hem **riep** van de aardbodem. Dat was een schreeuw om gerechtigheid, waar ook Kaïn niet doof voor kon blijven. En Hij zeide: "Wat hebt gij gedaan? **Hoor**, het bloed van uw

broeder roept tot Mij van de aardbodem. En nu, vervloekt zijt gij, ver van de bodem die zijn mond heeft opengesperd om het bloed van uw broeder van uw hand te ontvangen. Wanneer gij de aardbodem bewerken zult zal hij u zijn volle opbrengst niet meer geven; een zwerver en een vluchteling zult gij op de aardbodem zijn.”

Het geweld had zijn intrede gedaan in de schepping en al spoedig was het leven van de medemens van weinig waarde meer. Wij horen Lamech, een nakomeling van Kaïn, zichzelf op de borst slaan: “Ik sloeg een man dood om mijn wonde, een knaap om mijn striem.” In de dagen van Noach was heel de aarde verdorven, vol van geweldenarij en als straf hierop kwam de zondvloed.

Na de zondvloed werd van Godswege gesteld: “Wie des mensen bloed vergiet, diens bloed zal door de mens vergoten worden.” 2) Daar zien we schuld en boete als de rode draad van gerechtigheid die van Godswege door de hele Bijbel heen loopt. God is immers de bron van alle recht en gerechtigheid. Abraham zei het al: “God is de Rechter der ganse aarde.” 3) Schuld kan niet verdwijnen als daar niet voor geboet wordt of verzoening voor wordt gedaan. De lankmoedigheid Gods laat, zoals de Schrift ons toont, de mens soms tijd om van zijn zonden terug te keren. Zo zien wij de profeet Jona naar Ninevé gaan om tot bekering op te roepen en de stad bekeerde zich en werd gespaard. Maar van Sodom en Gomorra staat geschreven dat het geroep over deze beide steden zeer groot was en haar zonde zeer zwaar. De rechtvaardige Lot werd uitgeleid om niet mede verdelgd te worden vanwege de ongerechtigheid van de stad {Sodom}.

In Genesis 15 lezen we dat God Abram inzicht geeft in de toekomst en zegt dat zijn nakomelingen in Egypte vreemdelingen zullen zijn en dat ze daar 400 jaar zullen worden verdrukt. “Doch ook het volk dat zij zullen dienen zal Ik **richten**”... en wij weten welke ontzagwekkende tien plagen er in de dagen van Mozes over Egypte zijn gekomen. Daarna keerde het volk Israël terug uit Egypte naar Kanaän. “Het

vierde geslacht echter, want eerder is de **maat van de ongerechtigheid** der aldaar wonende Ammonieten niet vol.”

De vreemde volken werden van Godswege uit Kanaän verdreven om hun goddeloosheid, zoals op diverse plaatsen is te lezen.

Wanneer wij over de roeping van Abram lezen, dan zien wij dat God door zijn nageslacht heen de wereld wil zegenen. Er staat geschreven: “Ik zal zegenen wie u zegenen en wie u vervloekt zal Ik vervloeken.” In Genesis 30:27 wordt deze Goddelijke wet al openbaar als Laban tegen Jacob zegt: “Ik heb waargenomen dat de Here mij om uwentwil gezegend heeft.”

Als later de heidense koning Balak het volk Israël aan het eind van de woestijnreis door een vervloeking ten gronde wil laten richten, dan dwingt God de hiertoe opgeroepen profeet Bileam juist een zegen uit te spreken. Hoezeer de houding der volken ten aanzien van het Joodse volk door God wordt beoordeeld, blijkt o.a. in Deuteronomium 23. Daar staat geschreven dat een Ammoniet of Moabiet niet in de gemeente des Heren mag komen, **“zelfs hun tiende geslacht zal nimmer in de gemeente des Heren komen, omdat zij de Joden bij hun uittocht uit Egypte op de weg niet met brood en water tegemoet gekomen zijn.”** Zij hebben in tweeërlei opzicht nagelaten om hen tegemoet te komen! Ammon en Moab werden zo gestraft om wat zij Israël onthielden.

Hoe zwaarwegend dat wel was lezen wij in Nehemia. Als na de terugkeer van de ballingen uit Babel in het herstelde Jeruzalem door Nehemia’s ijver weer opnieuw uit de wet wordt voorgelezen, wordt als eerste deze geschiedenis in herinnering gebracht. 4)

Met volk Amalek dat zoveel vijandiger was jegens het Joodse volk was het nog veel erger gesteld. Amalek moest naar het woord Gods uitgeroeid worden: “Gedenk wat Amalek u gedaan heeft op uw tocht, toen gij uit Egypte getrokken waart; hoe hij u onderweg tegenkwam en al de zwakken in uw achterhoede afsneed, terwijl gij vermoeid en

uitgeput waart en hoe hij God niet vreesde. Als dan de Here uw God u rust gegeven heeft van al de vijanden rondom u in het land, dat de Here, uw God, u ten erfdeel geven zal om het te bezitten, dan zult gij de herinnering aan Amalek onder de hemel uitwissen, vergeet het niet.” 5) Niet direct maar veel later pas, in de dagen van de profeet Samuël, werd de straf aan Amalek voltrokken. Zo zegt de Here der heerscharen: “Ik doe bezoeking over wat Amalek Israël heeft aangedaan.” En Amalek werd bijna uitgeroeid. Maar de Kenieten die bij de Amalekieten woonden werden gespaard: “Saul nu zeide tot de Kenieten: “Gaat heen, verwijdert u, trekt weg uit het midden der Amalekieten, opdat ik u niet met hen verdelg; gij hebt immers trouw bewezen aan alle Israëlieten toen zij uit Egypte trokken.”

Amalek, doet ons dat niet denken aan wat er in onze eeuw is gebeurd? Heeft Europa zich ten tijde van de nazi's niet als Amalek gedragen? Bestaat er dan geen gedachtenis aan wat Europa het Joodse volk in de Tweede Wereldoorlog en nadien heeft aangedaan, hoe daar de zwakken van het leven zijn afgesneden, zij die vermoeid en uitgeput waren, hoe men daar God niet gevreesd heeft. Maar: “Als dan de Here, uw God, u rust gegeven heeft van al de vijanden rondom u in het land, dat de Here uw God u ten erfdeel geven zal om het te bezitten, dan zult gij de herinnering aan Amalek onder de hemel uitwissen.”

Israël is weer terug in het beloofde land sinds 1948. Alle vijanden (rondom) van Israël, thans (1991) betrokken bij de Golfoorlog, staan meer en meer elkaar nu naar het leven. Er is een zekere rust voor Israël. Is de tijd van de vergelding van Amalek (Europa) dan niet nabij?

Het volk Israël in Gods ogen

Door Jozef, de Israëliet, die door het Godsbestuur onderkoning van Egypte werd, werd land en volk van Egypte van de hongersnood gered. De zegen van God kwam zo door één man tot velen. Maar

Egypte maakte de Israëlieten tot slaven en als Mozes van Godswege naar de farao moet, dan is het woord van God: “Zo zegt de Here: Israël is Mijn eerstgeboren zoon, daarom zeg Ik u: laat Mijn zoon gaan, opdat hij Mij diene; zoudt gij echter weigeren om hem te laten gaan, dan zal Ik uw eerstgeboren zoon doden.” 6) Als de Israëlieten daarna uit Egypte trekken, worden zij genoemd de “legerscharen des Heren.” 7)

Mozes spreekt in de woestijn tot het hart van God met de woorden: “Bedenk toch dat deze natie Uw volk is.” 8) Gods woorden in Leviticus (25:42) zijn tot tweemaal toe: “Want zij zijn Mijn knechten die Ik uit het land Egypte heb geleid.” “Gij zijt kinderen van de Here uw God... en u heeft de Here uitverkoren om Hem een eigen volk te zijn uit al de volken die op de aardbodem wonen.” 9)

Israël in de verstrooiing

In Deuteronomium 4 en 28-31 wordt gesproken over de zegen der gehoorzaamheid en de vloek der ongehoorzaamheid. De ongehoorzaamheid en verstrooiing van Israël onder de volken tekent zich hier al af. Maar ook dat God niet laat varen het werk dat Zijn handen ooit zijn begonnen. “De Here uw God zal in uw lot een keer brengen en Zich over u erbarmen; Hij zal u weer bijeenbrengen uit de volken naar wier gebied de Here, uw God, u verstrooid heeft. Al waren uw verdrevenen aan het einde des Hemels, de Here uw God zal u vandaar bijeenbrengen en vandaar halen, de Here uw God zal u brengen naar het land dat uw vaders bezeten hebben; gij zult het bezitten en Hij zal u weldoen en u talrijker maken dan uw vaders. En de Here uw God zal uw hart en het hart van uw nakroost besnijden, zodat gij de Here, uw God, liefhebt met geheel uw hart en met geheel uw ziel, opdat gij leeft. De Here uw God zal **al deze vervloekingen op uw vijanden en uw haters leggen, die u vervolgd hebben!** Gij zult weer naar de stem des Heren luisteren en al Zijn geboden volbrengen die ik (Mozes) u heden opleg.” “Want de Here uw God is een barmhartig God. Hij zal u niet verlaten noch u

verderven en Hij zal niet vergeten het verbond met uw vaderen, dat Hij onder ede bevestigd heeft.” 10)

Ook de profeet Samuël zei het reeds: “Want de Here zal Zijn volk niet verstoten, om der wille van Zijn grote Naam. De Here heeft immers verkozen u tot Zijn volk te maken. Wat mij betreft, het zij verre van mij **dat ik tegen de Here zou zondigen door op te houden voor u te bidden.** “ 11) Hiermee komen ook overeen de woorden van de koningin van Sheba toen zij bij koning Salomo op bezoek kwam: “Omdat de Here Israël voor altijd liefheeft” (1 Koningen 10:9) en “Omdat uw God Israël zo liefheeft, dat Hij het **voor immer** in stand wil houden.” 12)

Zelfs in geval van verstrooiing en ballingschap is er van Godswege een belofte, gericht op hun uiteindelijke heerlijke toekomst. “Maar ook zelfs, wanneer zij in het land hunner vijanden zijn, **versmaad** Ik hen **niet** en heb **geen afkeer** van hen, zodat Ik hen zou vernietigen en Mijn verbond met hen zou verbreken: want Ik ben de Here hun God. Maar Ik zal hun **ten goede gedenken** het verbond met hun voorvaderen , die Ik voor de ogen der volken uit het land Egypte heb geleid, om hun tot een God te zijn. Ik ben de Here.” 13) En het zal worden: “Want de Here zal Zich over Jacob ontfermen en nog zal Hij Israël verkiezen en ze op hun eigen bodem doen wonen; dan zal de vreemdeling zich bij hen aansluiten en men zal zich voegen bij het huis van Jacob.” 14) “Wel zaai Ik hen onder de volken maar in verre streken zullen zij aan Mij denken.” 15)

Over heel Europa waren zij gezaaid en in de talloze synagogen dachten zij aan Hem. Zij waren ook anders dan wij. Zij woonden als vreemdelingen onder ons. Onze gasten waren zij en wij hebben het niet gezien. Als Lot in Sodom waren zij. Maar de mannen van Sodom zeiden al tegen Lot: “Deze ene is als vreemdeling komen vertoeven om ons geheel en al de wet te stellen. Nu zullen wij u meer kwaad doen dan hun.” 16) Zien wij hier al niet de grote leugen van alle

Jodenhaters: “Het wereldjodendom streeft naar wereldoverheersing. Zij zijn gekomen om ons geheel en al de wet te stellen.” ?

Maar Lot was bereid om zijn gasten in bescherming te nemen, ook al was de prijs die hij daarvoor betalen moest, de eer van zijn beide dochters, hoog. Rachab de hoer van Jericho was beter dan wij, want zij verborg de verspieders met gevaar voor haar eigen leven. En werd daardoor gezegend, want Jericho werd totaal verwoest. Maar zij en de haren werden om die redenen gespaard en behielden als enigen hun leven. De apostel Jacobus verwijst zelfs nog naar haar. 17) Zeker, er waren ook Rachabs in onze dagen, maar vele Joodse landgenoten vonden geen schuilplaats. De Kudde des Heren werd weggevoerd. 18) Waren zij niet als slachtschapen: “Hun kopers slachten zonder zich schuldig te voelen, hun verkopers zeggen, geprezen zij de Here, omdat ik rijk word. 19)

Bloedschuld

“Wie des mensen bloed vergiet, diens bloed zal door de mens vergoten worden.” Wie onschuldig bloed vergiet, laadt bloedschuld op zich. Wij zien hiervan in de Bijbel diverse voorbeelden. Al in het begin, bij de moord op Abel, is te lezen dat diens vergoten bloed tot God roept. En ook in het laatste Bijbelboek Openbaring komt dit naar voren. “En toen Hij het vijfde zegel opende zag ik {Johannes} onder het altaar de zielen van hen die geslacht waren om het Woord van God en om het getuigenis dat zij hadden. En zij riepen met luider stem en zeiden: “Tot hoelang, o heilige en waarachtige Heerser, oordeelt en wreekt Gij ons bloed niet aan hen die op de aarde wonen?” 20)

De zonen van Jacob verkochten hun broeder Jozef naar Egypte. Toen zij veel later, ten tijde van de grote hongersnood, daar moeilijkheden kregen met de onderkoning (Jozef) zag Ruben, een van de broeders, dat als hun straf voor wat zij ooit met Jozef hadden gedaan: “Zij nu deden aldus en zeiden tot elkander: Voorwaar, nu boeten wij voor

wat wij onze broeder aangedaan hebben: wij zagen zijn zielsbenauwdheid, toen hij ons om erbarming smeekte, maar wij hoorden niet; daarom is deze benauwdheid over ons gekomen. Toen antwoordde Ruben hen: Heb ik u niet gezegd, bezondigt u niet aan de knaap. Maar gij hebt niet geluisterd. **Nu wordt zijn bloed van ons geëist.**" 21)

Wij zijn niet beter geweest dan zij. Hebben wij de zielsbenauwdheid van onze Joodse broeders dan niet gezien? En wat hebben wij als volk gedaan om hun wegvoering tegen te houden?

In Numeri staan duidelijke voorschriften over hoe te handelen met iemand die een medemens heeft gedood. "Zo zult gij het land waarin gij woont niet ontwijden want bloed, dat ontwijdt het land, en voor het land kan ten aanzien van het bloed dat daarin vergoten is, **geen verzoening worden gedaan dan door het bloed van degene die het vergoten heeft.**" 22) Wee Europa dat stromen Joods bloed vergoten heeft.

In het oude Israël werden van Godswege een aantal vrijsteden gegeven waarheen een doodslager kon vluchten. Iemand die echter opzettelijk gedood had moest sterven. "Gij zult hem niet ontzien; zo zult gij het bloed van de onschuldige uit Israël wegdoen, **opdat het u wel ga.**" 23)

Heel nauwkeurig is ook voorgeschreven hoe verzoening moest worden gedaan voor de moord door een onbekende gedaan. Met de bede tot God: "'Doe verzoening voor Uw volk Israël, dat Gij bevrijd hebt Here, en leg geen onschuldig bloed in het midden van Uw volk Israël.' Dan zal het bloed voor hen verzoend zijn. Zo zult gij het onschuldig bloed uit uw midden wegdoen, want zo doet gij wat recht is in de ogen des Heren." 24)

Bekend is ook de moord van Davids legeroverste Joab op Abner, de vroegere legeroverste van Saul. David wist hier niets van maar toen

hij daar later van hoorde zei hij: “Ik en mijn koningschap zijn voor altijd tegenover de Here onschuldig aan het bloed van Abner, de zoon van Ner. Moge het neerkomen op het hoofd van Joab **en op zijn gehele familie**; moge er nooit in het huis van Joab iemand ontbreken die een vloeiing heeft, melaats is, op een stok moet steunen, door het zwaard valt of broodsgebrek heeft.” 25) Ongetwijfeld werkt deze vloek door tot op de dag van heden!

Na Davids zonde met Batseba komt de profeet Natan tot David met een zware straf. Immers David had de dood van haar man Uria bewerkstelligd en hem wordt daarom aangezegd: “Nu dan, het zwaard zal van uw huis nimmermeer wijken.” 26)

Later lezen wij van een bloedschuld die **op het hele land Israël** rustte: 27) “Er was in de dagen van David een hongersnood gedurende drie jaren achtereen en David zocht het aangezicht des Heren. De Here zeide: Op Saul **en op zijn huis** rust een bloedschuld omdat hij de Gibeonieten gedood heeft.” Hij had ze gedood, ondanks de eed, in de dagen van Jozua gezworen, dat ze in leven zouden worden gelaten. 28) Deze bloedschuld kon alleen uit het land worden weggedaan door zeven zonen van Saul te doden. “En hierna ontfermde God zich over het land.” 29)

Wij kennen het verhaal van de goddeloze koning Achab die toeliet dat de rechtvaardige Nabot vermoord werd teneinde in het bezit te komen van diens wijngaard. 30) Nabot had tegen Achab gezegd: “Daarvoor beware mij de Here, dat ik de erfenis van mijn vaders aan u zou geven.” De Here gaf toen de Godsspraak: “Voorzeker, Ik heb gisteravond het bloed van Nabot en van zijn zonen gezien.”

Als de profeet Jesaja spreekt over verlossing en **gericht**, dan lezen wij: “Want zie, de Here verlaat Zijn plaats om de ongerechtigheid der bewoners van de aarde aan hen te bezoeken; dan zal de aarde het op haar vergoten bloed aan het licht brengen en haar verslagenen niet langer bedekken.” 31)

Er rust bloedschuld op Europa, op Nederland.

Wee hen die zich vergrijpen aan het volk Israël

God spreekt ten aanzien van het volk Israël als over Zijn eerstgeboren zoon, over Zijn legerscharen, Zijn eigen volk, Zijn knechten, Zijn oogappel. Wie zich daaraan vergrijpt, laadt schuld op zich en zal daarvoor boeten. Mozes zegt het als volgt: 32) “Want gij zijt een volk, dat de Here uw God heilig is, u heeft de Here uw God uit alle volken op de aardbodem uitverkoren om Zijn eigen volk te zijn. Niet omdat gij talrijker waart dan enig ander volk heeft de Here Zich aan u verbonden en u uitverkoren, veeleer zijt gij het kleinste van alle volken. Maar omdat de Here u liefhad en de eed hield, die Hij uw vaders gezwoeren had, heeft de Here u met een sterke hand uitgeleid en u verlost uit het diensthuis, uit de macht van Farao, de koning van Egypte.”

Als het volk zich aan Gods verordeningen zou houden, dan zou Hij het overvloedig zegenen. 33) Dit hield o.a. in: “De Here zal alle ziekten van u afwenden en geen van de boze kwalen van Egypte die gij kent zal Hij u opleggen, maar Hij zal die brengen **over allen die u haten.**”

We weten dat het volk afvallig werd en dientengevolge in de verstrooiing moest. Maar ook lezen we dat het volk uiteindelijk in zijn geheel tot God zal terugkeren. Hijzelf zal dit leiden en bewerkstelligen. “Wel zaai Ik hen onder de volken, maar in verre streken zullen zij aan Mij denken, zo zullen zij leven met hun kinderen en terugkeren.” 34) “En de Here uw God zal uw hart en het hart van uw nakroost besnijden, zodat gij de Here uw God liefhebt met geheel uw ziel opdat gij leeft. De Here uw God zal al deze vervloekingen op uw vijanden en uw haters leggen, **die u vervolgd hebben.**” De afrekening van Godswege komt dus onafwendbaar over de vijanden en haters van het Joodse volk.

In het “Lied van Mozes” 35) staat het aan het eind als volgt:

Jubelt gij natiën om Zijn volk
Want Hij wreekt het bloed van Zijn knechten
Hij oefent wraak aan Zijn tegenstanders
En verzoent Zijn land, Zijn volk.

En in Jeremia lezen we: “...want Ik zal met alle volken waaronder Ik u verstrooid heb, voorgoed afrekenen.” 36) En: “Daarom zullen allen die u verslinden verslonden worden, al uw vijanden tezamen in gevangenschap gaan, uw plundersaars ter plundering worden en zal Ik al uw berovers ten roof overgeven. Want Ik zal u (Joodse volk, Israël) genezing schenken, u van uw wonden genezen, luidt het woord des Heren, omdat men u, Sion, de verstotene noemt, degene naar wie niemand vraagt.” 37)

Na bijna 2.000 jaar is in 1948 de staat Israël hersteld en wij zien met onze eigen ogen de “onverklaarbare” terugkeer van grote groepen Joden naar Israël. Dit is de tweede Exodus, de uittocht uit het Noorderland en de andere landen. Zou op onze tijd niet van toepassing zijn wat de profeet Zacharia zegt? “Zo zegt de Here der heerscharen, Ik ben voor Jeruzalem en voor Sion in grote ijver ontbrand, maar Ik ben **zeer toornig** op de overmoedige volken die, terwijl Ik maar een weinig vertoornd was, meehielpen ten kwade.” 38)

Als God tot Zijn doel zal zijn gekomen met Zijn volk, als Sions heerlijkheid zal zijn gekomen, dan zal het alsoo zijn: “Want het volk en het koninkrijk, die u niet willen dienen zullen ten gronde gaan en die volkeren zullen zeker verwoest worden.” 39)

Er ligt een vloek op Europa

Wij lezen van de slechtheid van de beide zonen van de oude profeet Eli. 40) Over hun goddeloos gedrag wordt gezegd, “wat zijn zonen

geheel Israël al niet aandeden.” 41) Het Woord spreekt duidelijk dat de oude Eli in gebreke bleef om hen tot de orde te roepen en de straf die van Godswege daarover kwam. “Want Ik {God} heb hem te kennen gegeven dat Ik over zijn huis **voor altijd** gericht zal oefenen om de ongerechtigheid waarvan hij {Eli} **geweten heeft**, immers zijn zonen **brachten een vloek over zich** en hij heeft hen niet eens berispt. Daarom heb Ik het huis van Eli gezworen: **nooit** zal de ongerechtigheid van het huis van Eli **worden verzoend** door slachtoffer of door spijsoffer.” 42) Tot op de dag van vandaag werkt dit gericht, naar het Woord Gods, door in de nakomelingen van Eli! Net zoals de door Jozua bij Jericho uitgesproken vervloeking 43) vele honderden jaren later twee zonen van de man die Jericho herbouwde het leven kostte. 44)

Een vervloeking is een reëel in het leven inwerkende vernietigende kracht. Wie daaraan twijfelt moet maar eens de geschiedenis van de profeet Bileam lezen. Hoe God verhinderde dat deze een vervloeking zou uitspreken en de profeet daar tegenover een zegen over Israël liet uitspreken: “gij zult dat volk niet vervloeken, want het is gezegend.” 45)

Het bloed van Abel roept tot God van de aardbodem. De getuigen uit Openbaring roepen met luider stem: “Tot hoelang, o heilige en waarachtige Heerser, oordeelt en wreekt Gij ons bloed niet aan hen die op de aarde wonen.” Zou dan niet het bloed van zes miljoen Joden, onschuldig vermoord, iedere dag vanaf de aardbodem van Europa roepen tot God die rechtvaardig is?

Onnoemelijk groot is de schuld die op ons werelddeel ligt, een schuld, een vloek die nog niet verzoend is. Ontzettend is het oordeel dat boven Europa hangt. Al dit onschuldig vergoten bloed zal van ons worden afgeëist. Het komt nabij. Zoals dat in het boek Spreuken te vinden is: “Wat eens mensen handen volbrengen, keert weder tot hem.” 46)

Maar al de glasnost en perestrojka (van Rusland) dan? De profeet zei het al lang geleden: “Vrede, vrede roepen zij, maar er is geen vrede.” Het is de schijn die bedriegt. De tijd waarin wij leven is als de jaren dertig. De nieuwe farao die in het Kremlin komt tekent zich al meer en meer af. En aan deze schuld is nog toegevoegd de houding van de Europese landen ten aanzien van het Joodse volk na de Tweede Wereldoorlog. De houding ten opzichte van de uit de kampen teruggekeerden, het geroofde bezit, het tegenwerken van de emigratie naar Israël, het niet willen erkennen en belijden van schuld. En verder e politiek ten aanzien van het Midden-Oosten. Het talloze malen veroordelen van Israël in de VN, de hypocriete houding van de westerse landen. De duivelse dreiging van gifgas tegen Israël. Mede door westerse, Europese hulp en technologie wordt het overblijfsel van Israël bijna een halve eeuw na de oorlog alsnog met vernietiging bedreigd.

Ook wij waren als Judas. Voor een handvol zilverlingen (olie, economische belangen, EEG-politiek) hebben wij onze loyaliteit met Israël teruggeschroefd en de Nederlandse ambassade uit Jeruzalem weggehaald. Jeruzalem, waarvan Jezus zegt dat het de stad is van “de grote koning” 47), waarvan David door de Heilige Geest spreekt: “Bidt Jeruzalem vrede toe: mogen wie u liefhebben, rust genieten”, en waarvan God door de profeet Zacharia 48) zegt: “en Jeruzalem zal blijven voortbestaan op zijn eigen plaats, te Jeruzalem.” Ondanks het woeden der volkeren tegen Jeruzalem (Israël) en het lafhartige gedrag van onze eigen regering.

Maar Judas kreeg nog berouw en wierp de zilverlingen weg. Hij sprak: “Ik heb gezondigd, onschuldig bloed verraden!” 49) Hoeveel onschuldig bloed is er in de oorlog niet in Nederland verraden? Hoeveel zilverlingen zijn er door de Duitse bezetter uitbetaald? Bloedgeld! “Gij moet zelf maar zien wat er van komt,” zeiden de overpriesters tegen Judas. Het werd zijn dood.

Vele rechtvaardigen hebben hun leven ingezet en geriskeerd door Joodse landgenoten te hulp te komen en te verbergen. Maar er waren te weinig rechtvaardigen. Rechtvaardig waren zij die het goede deden, niet degenen die geen kwaad deden. Velen waren als de priester en de Leviet in het verhaal van de Barmhartige Samaritaan, ze gingen maar gauw voorbij en ieder had daarbij ongetwijfeld zijn redenen. Maar het wordt voor een mens een kwaad als hij het goede niet doet terwijl het wel in zijn vermogen ligt.

Misschien zullen velen zeggen dat de oorlog nu toch al zo lang voorbij is, of dat ze hem niet mee hebben gemaakt. Of dat ze in de oorlog in ieder geval niet “fout” zijn geweest. Dat ze persoonlijk geen schuld hebben gehad aan wat de Joden is overkomen. Dat het de Duitsers en de Oostenrijkers waren, en vooral de nazi's. De Bijbel laat ons echter zien dat er behalve persoonlijke schuld ook nog een andere schuld kan zijn, namelijk een collectieve schuld. Dat is een schuld die afstraalt op een mens omdat hij deel uitmaakt van een groep (stad, land, volk) waarbinnen schuld ligt.

Het volk Israël leed in de dagen van Jozua de nederlaag in de strijd tegen de stad Ai omdat één man, Achan, gezondigd had. 50) Koning David zondigde door het houden van een volkstelling en er stierven van Dan tot Berseba 70.000 man. David had echter berouw, beleed zijn zonden, bouwde een altaar voor de Here en bracht brandoffers en vredeoffers. “Toen liet de Here zich verbidden **ten gunste van het land**, en de plaag werd van Israël weggenomen.” 51)

God heeft de mens, de kroon op Zijn schepping, met grote macht en invloed bekleed zoals ook staat in Psalm 8: “Gij doet hem (de mens) heersen over de werken uwer handen, alles hebt Gij onder zijn voeten gelegd.” Dit verklaart ook dat de reikwijdte van zijn handelen vérstreckende consequenties heeft, ook voor anderen. Wij zien dit al in het alledaagse leven. De mens heeft een verregaande verantwoordelijkheid gekregen en is daarop ook aanspreekbaar. In de Tien Geboden zien wij dat de ongerechtigheid der vaderen ten

kwade kan doorwerken in het leven van hun kinderen, “tot in het derde en vierde geslacht van hen die Mij haten.”

Wanneer wij deel uitmaken van een gemeenschap die tegen God gezondigd heeft, waar schuld op rust, dan kan dat betekenen dat wij schuld moeten belijden, ook al is dat niet onze persoonlijke schuld. Wij zien hier ondubbelzinnige voorbeelden van in de Bijbel. In Leviticus 26 lezen wij over zegen en vloek. “Maar belijden zij hun ongerechtigheid **en die hunner vadersen... en Ik zal het land gedenken.**” 52) In de Klaagliederen van Jeremia, geschreven naar aanleiding van de verdrijving uit het land Israël, staat: “Onze vaders hebben gezondigd, zij zijn niet meer, **wij** dragen hun ongerechtigheid.” 53)

Wanneer het Joodse volk uit de ballingschap in Babel terug mag keren, dan zien wij dat het boek Nehemia begint met een gebed van Nehemia **vóór** de Israëlieten. Hierin erkent hij de rechtvaardigheid van God in de straf die over het volk gekomen is maar belijdt ook de schuld van het volk en zijn eigen schuld. Hoewel wij mogen aannemen dat Nehemia op zijn wijze “een rechtvaardige” was. “... en **ik** doe belijdenis van de zonden der Israëlieten, die wij tegen U bedreven hebben, ook ik en mijn familie, wij hebben gezondigd. Zwaar hebben wij tegen u misdreven, wij hebben niet onderhouden de geboden, inzettingen en verordeningen die Gij aan uw knecht Mozes geboden hadt.” 54) Er volgt zelfs een dag van boete en gebed. “De nakomelingen van Israël scheidden zich af van alle vreemdelingen en zij stelden zich op en deden belijdenis van hun zonden **en van de ongerechtigheden hunner vadersen.**” 55)

Ook bij Daniël, de profeet (“Daniël, gij zeer beminde man”) zien we dat hij een rechtvaardige schuld belijdt. 56) “Wij hebben gezondigd en misdreven, wij hebben goddeloos gehandeld en zijn weerspanning geweest, wij zijn afgeweken van Uw geboden en Uw verordeningen en wij hebben niet geluisterd naar Uw knechten de profeten die in Uw naam gesproken hebben. ...Bij U, Here, is de gerechtigheid, maar

bij ons een beschaamd gelaat... Bij de Here onze God is barmhartigheid en vergeving... Ja **geheel** Israël heeft Uw wet overtreden... Daarom is over ons uitgestort de met een eed bekrachtigde **vloek** welke geschreven staat in de wet van Mozes , de knecht Gods... en wij hebben de Here onze God niet vermurwd door ons te bekeren van onze ongerechtigheden en acht te slaan op **Uw** waarheid... want niet op grond van onze ongerechtigheden storten wij onze smeekbeden voor U uit, maar op grond van Uw grote barmhartigheid. O Here, hoor! O Here, vergeef! O Here, merk op... Terwijl ik nog sprak en bad en mijn zonde en de zonde van mijn volk Israël beleed... “ 57) Daniël spreekt hier nadrukkelijk over “Uw waarheid”. De Bijbel geeft ons de absolute waarheid, de zienswijze van God. Het is geheel niet van belang hoe wij de dingen zien. God heeft geen boodschap aan **onze** zienswijze, of wij het er mee eens zijn ja of nee.

Op schuldbelijdenis rust zegen zoals o.a. te vinden is in Psalm 32. En in Psalm 51, een boetpsalm. Een psalm van David toen de profeet Natan bij hem gekomen was nadat hij tot Batseba was gekomen:

“Wees mij genadig, o God, naar Uw goedertierenheid.
Delg mijn overtredingen uit naar Uw grote barmhartigheid.
Was mij geheel van mijn ongerechtigheid.
Reinig mij van mijn zonde.
Want ik ken mijn overtredingen,
Mijn zonde staat bestendig voor mij.
.....
Red mij van de bloedschuld, o God, God mijns heils.”

**Nog is het land van ons,
want wij hebben de Here, onze God, gezocht. 58)**

Laten we tot onszelf komen, tot inkeer, voordat over ons en ons land de brandende toorn des Heren komt. Wij zijn niet beter dan Ninevé. Want wat moeten wij antwoorden op Zijn vraag waar onze Joodse

broeder, waar Abel is?

“Zoekt de Here alle ootmoedigen des lands, zoekt gerechtigheid, zoekt ootmoed. Opdat het gericht van ons land en volk wordt afgewend. Wij hebben gesmaad en ons verheven tegen het volk van de Here der heerscharen.” 59)

Wij willen offeren een verbroken geest, een verbroken en verbrijzeld hart. Het Nederlandse volk heeft goddeloos gehandeld: onschuldig Joods bloed vergoten, onze schuld is tot aan de hemel opgeklommen. Vergeef ons onze schuld. “Doe wel aan Sion naar Uw welbehagen, bouw de muren van Jeruzalem.” 60) En geef ons een hart als dat van Ruth, opdat wij ook mogen zeggen: “Uw volk is mijn volk en uw God is mijn God.”

En als wij onze schuld ten opzichte van uw volk Israël niet zien of niet willen zien, dan willen wij zoals uw knecht Job bidden: “wat ik niet inzie, onderricht mij daarin.” 61) Wij willen niet wijs zijn in eigen oog, maar luisteren naar uw Woord, dat zegt: “Want ook indien iemand zondigt en doet één van de dingen die de Here verboden heeft, zonder dat hij het weet, dan is hij toch schuldig en draagt zijn ongerechtigheid.” 62)

Leer ons dan en onderwijs ons dan aangaande de weg die wij ook in deze schuld moeten gaan. “Doe wel aan Sion naar uw welbehagen, bouw de muren van Jeruzalem.” Och, dat ons land en volk daaraan zou mogen bijdragen. Tot de eer en glorie van uw grote naam.

Jeruzalem, Golfoorlog
februari 1991

Noten: 1 t/m 62

1. Gen. 4:9
2. Gen. 9:6
3. Gen. 18:20
4. Neh. 13
5. Deut. 26
6. Ex. 4:22
7. Ex. 12:41
8. Ex. 33:12
9. Deut. 14:1-2
10. Deut. 4:31
11. 1 Sam. 12:22-23
12. 2 Kron. 9:9
13. Lev. 26:44-45
14. Jes. 14:1
15. Zach. 10:9
16. Gen. 19:9
17. Jac. 2:25
18. Jes. 13:17
19. Zach. 11:5
20. Openb. 6:9-10
21. Gen. 42:21-22
22. Num. 35:30-33
23. Deut. 19:13
24. Deut. 21:9
25. 2 Sam. 3:28-29
26. 2 Sam. 12
27. 2 Sam. 21
28. Jozua 9:19
29. 2 Sam. 21:14
30. 1 Kon. 21
31. Jes. 26:21
32. Deut. 7:6 e.v.
33. Deut. 28
34. Zach. 10:9
35. Deut. 32
36. Jer. 30:11
37. Jer. 30:16-17
38. Zach. 1:14-16
39. Jes. 60:12
40. 1 Sam. 2 en 3
41. 1 Sam. 2:22
42. 1 Sam. 3:13-14
43. Jozua 6:26
44. 1 Kon. 16:34
45. Num. 22 e.v.
46. Spr. 12:14
47. Matth. 5:35
48. Zach. 12:6
49. Matth. 27:4
50. Jozua 7
51. 2 Sam. 24
52. Lev. 26:40-42
53. Kl. 5:7
54. Neh. 1:6-7
55. Neh. 9
56. Dan. 9
57. Dan. 9
58. 2 Kron. 14:7
59. naar Zefanja
60. Ps. 32
61. Job 34:32
62. Lev. 5:17

II

De tekenen der tijden

door Gerrit Keunen

In Mattheüs 16 is het verstaan van de tekenen der tijden een belangrijk punt van gesprek. De toehoorders van Jezus vroegen, om Hem te verzoeken, of Hij een teken uit de hemel wilde tonen. Hij antwoordt dan door te verwijzen naar de tekenen die aan de lucht te zien zijn en waaruit je kunt afleiden wat voor weer er op komst is. Hij verwijt ze vervolgens: “Het aanzien van de lucht weet gij te onderscheiden, maar kent gij het de tekenen der tijden niet?” In Lucas 12 komt dit zo belangrijke punt nog eens terug: “Het aanzien van aarde en hemel weet gij te onderkennen, waarom onderkent gij deze tijd niet?” Het verstaan van “tekenen” is van het grootste belang om tijdig maatregelen te kunnen treffen voor dingen die zich middels tekenen aankondigen. In het menselijk bestaan kunnen tijdige handelingen letterlijk van levensbelang zijn. Dat is ook te zien in de rede van Jezus over de laatste dingen in Mattheüs 24, Marcus 13 en Lucas 21. Daar laat Hij in de toekomst kijken zodat gelovige toehoorders tijdig hun positie kunnen bepalen. Het verstaan van de tekenen der tijden is niet iets wat alleen 2.000 jaar geleden actueel was. Naarmate de tijd verandert wordt dit in onze dagen steeds actueler, ook omdat allerlei ontwikkelingen steeds sneller gaan. De hierna volgende tekenen (zie Samenvattend) van onze tijd werden alweer vier jaar geleden (2014) geconstateerd. De ernst ervan is nadien alleen maar toegenomen gezien de Brexit, de situatie in Frankrijk, in Oekraïne m.b.t. Rusland, in de EU (de Eurobubble), de kerk die stervende is waardoor in ons land twee kerken per week gesloten worden, etc.

Het verwijt van Jezus richting Zijn toehoorders is 2.000 jaar later aan ons als gelovigen gericht. Hij vraagt ons (Openbaring 3 = Laodicea) bij Hem ogenzalf te kopen, opdat we gaan zien. Ook in onze dagen zijn

we “ziende blind” en ook nog “horende doof”. Gods Woord waarschuwt al vroeg voor het niet verstaan van Zijn stem. “Want God spreekt op één wijze, of op twee, maar men let daar niet op.” (Job 33:14) Een waarschuwing voor onze tijd ligt ook besloten in Lucas 19 waar Jezus weende over de naderende verwoesting van Jeruzalem: “omdat gij de tijd niet hebt opgemerkt, dat God naar u omzag.” Beladen met BLOEDSCHULD geldt dit ook voor het Europa van nu. Het is al bijna oorlog tussen Rusland en Oekraïne! Wee Europa dat zes miljoen Joden heeft vermoord en van wie dat bloed zal worden afgeëist.

Utrecht, december 2018

(Het onderstaande werd geschreven op 22-9-2014)

Samenvattend:

- 1948. Oprichting van de staat Israël na 2000 jaar! Zie Ezechiël 37. Drie jaar na 1945, het moment waarop het Joodse volk min of meer dood en begraven was. Zes miljoen Joodse mensen werden uitgemoord in “christelijk” Europa.
- Toenemende oordelen Gods over de wereld vanwege wat in het verleden het Joodse volk is aangedaan en nog steeds wordt aangedaan. De grootmachten, vooral Europa en de VS, proberen al jaren Israël een schadelijk “vredesplan” door de keel te duwen. Gods plan laat geen werelds vredesplan toe. Daarop loopt alles dus te pletter!
- Toenemend antisemitisme, groeiende Jodenhaat. Niet alleen bij moslims. Boycotbewegingen op het gebied van handel, politiek en wetenschap (universiteiten). Acties om het beeld van Israël te beschadigen. Bijvoorbeeld op dit moment een expositie in de Domkerk alhier.
- Europa zucht onder een vloek vanwege het vermoorden van zes miljoen onschuldigen = BLOEDSCHULD. Daarbij komt ook nog eens een anti-Israëlpolitiek van de EU.

- De VS wordt sinds circa 1990 vanwege haar Israëlpolitiek door opeenvolgende rampen getroffen. Daarbuiten staat sinds kort het Midden-Oosten in brand en Europa is terug in de Koude Oorlog.
- De Gemeente van Christus wordt opgeroepen om zich te bekeren en in de bres te staan tot redding van land en volk. En om een opwekking te ervaren en te bewerkstelligen door een hernieuwde werking van de Heilige Geest.

III

Europa, Nederland en antisemitisme door de eeuwen heen

door Paul Jaeger

Het is bijna niet mogelijk om het antisemitisme in de landen van Europa door de eeuwen heen in kort bestek weer te geven. Boeken zoals 'En zij werden verstrooid onder alle volken' van Werner Keller geven deze geschiedenis grondig en gedetailleerd weer. In talloze streken en landen van Europa is men eens of vaker uitgezet, in talloze landen is men vervolgd en vermoord. Steeds weer was er een veelal korte tijd van rust en opbloei en dan een heftige neergang. Er is helaas geen gebrek aan voorbeelden van deze gang van zaken. Ook aan de Nederlanden is dit niet voorbijgegaan. Het boekje 'Jodenmoorden in de Nederlanden' van P. Hiemstra en dr. H. van Vliet is een van de geschriften die daar getuigenis van aflegt. Een ander indringend boek is 'Hoofdstukken uit de geschiedenis der Joden in Nederland' van Jac. Zwarts. We kunnen dan ook niet ontkennen dat ook de bodem van zowel de Noordelijke als de Zuidelijke Nederlanden "doordrenkt is van Joods bloed" dat roept van de aarde. Als een voorbeeld voor ons land hebben we dit in kaart gebracht voor de stad Utrecht. Het is zinvol en belangrijk dit voor uw stad en regio ook in kaart te brengen, opdat we de schuld van de vaders kunnen belijden en zo de vloek van ons land afgenomen kan worden.

Wat is de diepe reden van het intense en veelal kerkelijk verzet tegen het Joodse volk? Jaloezie, aangewakkerd door satan. Zelfs in de diaspora bleef het Jodendom aantrekkelijk en bloeide het Joodse volk op, overal waar het de ruimte kreeg. Het is tenslotte het uitverkoren volk van God. Ook al heeft een groot deel van het volk de komst van de Messias gemist, daarmee blijft het nog Gods volk, zoals Paulus aangeeft in de Romeinenbrief. Naast Jezus als Verlosser wilde de kerk al gauw ook de specifieke roeping van Israël erbij hebben. En dat is

de kerk tot een val en een sluier geworden. Vanaf de tijd van keizer Constantijn de Grote, waar de staatsvervolging van de christenen stopt, begint een kerkelijke vervolging van de Joodse mensen, “die zich niet wilden bekeren”, en dat in steeds heviger mate, lijkt het wel. En wie zich wel bekeerde bleef vaak verdacht, zoals o.a. de geschiedenis van de Inquisitie laat zien. Het is satan gelukt een wig te drijven tussen het volk Israël en de kerk. De Reformatie bracht daar niet echt een keer in. Ons land vormde daarbij een uitzondering. In de Republiek waren de Joden welkom en genoten een hoge mate van vrijheid ook al hadden vrijwel alle kerken in ons land wel degelijk de vervangingstheologie. We zien door de eeuwen heen in allerlei streken van Europa golven van vervolging hetgeen tenslotte uitmondde in de onvoorstelbare “industriële” uitgevoerde volkerenmoord van de Sjoa en dat midden in Europa, het meest geëvangeliseerde continent. En ook met de Sjoa stopte het niet want de onvoorstelbare opbloei van het antisemitisme in onze dagen, met name in de vorm van antizionisme, is nog niet uitgewoed.

Een overzicht voor Nederland en de stad Utrecht

Golven van antisemitisme

A. Algemeen voor de Nederlanden

658-739 De tijd van Willibrord die het Evangelie met succes in onze streek verspreidde. In de vroege middeleeuwen waren er weinig Joden in de Nederlanden. Mensen werden door hun levenswijze geraakt en wilden ook Joods worden. Dat riep verzet op bij veel christenen.

9^e eeuw Er kwam een oproep vanuit de kerk om een einde te maken aan de privileges van de Joden. Ze werden onder de heidenen gesteld.

In onze regio waren de gilden veel feller in het weren van Joden uit elk handwerk dan in veel andere delen van

Europa. Het christendom dreef hen steeds meer in een isolement. Wie met een Jood of Jodin trouwde werd verbrand. Joden waren geheel rechteloos.

11^e en 12^e
eeuw

Er waren bloedige vervolgingen tijdens de kruistochten. Ook de bisschop van Utrecht trok mee naar het Heilige Land.

13^e eeuw

Joden moesten een apart kledingstuk of teken dragen. In de Nederlanden was dat de gele Jodenhoed.

B. Specifiek in de stad Utrecht

1348-1350

De Joodse gemeente werd uitgemoord vanwege de Zwarte Dood, de pestepidemie die grote delen van Europa teisterde.

1435

Utrecht was het enige Jodencentrum van ons land.

1444

De Joden werden verdreven door de aartsbisschop “voor eeuwig”.

1485

Een groep Joden die zich later toch weer in de stad vestigde werd dit jaar wederom “voorgoed verdreven”.

1546

De Joden werden verdreven in opdracht van Karel V. De Spaanse inquisitie trad in de Nederlanden even hard op als in Spanje en Portugal.

1579

De stichting van de Republiek. Volgens de wet kwam er een grote verbetering van de positie van de Joden. De stad Utrecht bleef daarbij sterk achter. Joden kregen geen recht om zich te vestigen in Utrecht. Ze weken daarom uit naar Maarssen en Maarsseveen. Daar waren aanzienlijke Joodse gemeenschappen.

1708-1709

Er werd stadsburgerrecht gegeven aan enige Hoogduitse Joden.

- 1712 Het stadburgerrecht werd weer ingetrokken vanwege 'de verspreiding van besmettelijke ziekten'.
- 1736 Het decreet tegen de Hoogduitse Joden werd verscherpt.
- 1738 Er werd een verbod uitgevaardigd om van deur tot deur te venten en textiel te verkopen.
- 1778 Er werd een verbod uitgevaardigd op de verkoop van loten.
- 1789 Joden kregen onder druk van Prins Willem V toestemming om zich in de stad te vestigen en om Joodse godsdienstoefeningen uit te oefenen. Toch was dit heel sterk gereguleerd. Van de aanvrager werd een getuigschrift van goed gedrag geëist en hij moest bewijzen dat hij over de middelen beschikte om een gezin te stichten. Na ontvangst van een politieverklaring werd van de parnassiem (het bestuur van de synagoge) een verklaring gevraagd dat deze garant zouden staan voor alle schade die door de Jood zou worden aangericht. De gehele Joodse gemeenschap werd als medeaansprakelijk beschouwd voor het gedrag van haar leden. Ook nu konden er nog geen Joden in de buitenwijken wonen. Nog in 1807 werden strenge maatregelen genomen tegen Joden zonder woonvergunning en tegen degenen, die hen onderdak verleenden.
- 1792 Er werd een synagoge geopend aan de Springweg.
- 1795 De Joodse gemeenschap krijgt gelijkberechtiging in de Franse tijd.

Bovenstaande gegevens komen uit: - Jodenvervolgingen in de stad Utrecht, drs. C. van Dam, Stichtse Historische reeks nr. 10, 1985 en - Nederlands Israëlietische Gemeente Utrecht 200 jaar, 1989

Utrecht, 10 juni 2004

IV

25 feiten over Nederland en de Joodse gemeenschap voor, tijdens en na WO II

samengesteld door Paul Jaeger

1. Op 17 december 1938 werden de grenzen gesloten voor Joodse vluchtelingen uit Duitsland en Oostenrijk. Met name de christelijke partijen waren voor dit besluit. De vluchtelingen werden ongewenste vreemdelingen. Vanaf dat moment werden Joden zonder legale papieren teruggestuurd.
2. Op Kerstmis 1938 bracht een bus een eerste groep van zeventig Joodse vluchtelingen terug naar Duitsland.
3. De regering in Nederland zette meer dan 1.000 extra grenswachters in, om 'het eigen volk' te beschermen.
4. Er werd een vluchtelingenkamp gebouwd in Westerbork, niet dichtbij het koninklijk paleis Het Loo in Apeldoorn, zoals eerst gepland, maar ver weg, dichtbij de grens met Duitsland. Het kamp werd gefinancierd uit Joodse fondsen en niet uit staatsfondsen.
5. Een gedoogd aantal Joden, dat toch nog naar Nederland kwam, werd in kampen geplaatst onder militaire leiding.
6. Tijdens een internationale Conferentie in Evian, in Frankrijk, (1938) waar diplomaten samenkwamen om te spreken over het Joodse vluchtelingenprobleem, was geen land bereid om meer Joden toe te laten.
7. Toen de St. Louis, een schip met Joodse vluchtelingen die in Cuba en andere landen van Amerika geweigerd waren en daarop noodgedwongen naar Europa terugkeerden, in Antwerpen afmeerde, werden sommige Joden door Nederland toegelaten, maar geen zieken, ouden of kinderen en alleen als transitiepersonen. Zij waren de eerste bewoners van Westerbork.

8. Toen de Nazi's in ons land de macht overnamen veranderden zij het vluchtelingenkamp Westerbork in een doorgangskamp.
9. De Nederlandse regering vluchtte naar Engeland, naar Londen, en gaf de civiele overheden, het leger en de politie de opdracht hun plicht te doen en maximaal te gehoorzamen aan de nieuwe overheid.
10. Toen de razzia's tegen de Joden begonnen werden deze meestal uitgevoerd door de burgerlijke lokale autoriteiten.
11. Al het geld dat nodig was voor de oplossing van het Joodse probleem werd door de bezetter genomen uit de in beslag genomen tegoeden en de verkoop van de goederen die geconfisqueerd waren van de Joodse gemeenschap.
12. De Joodse mensen werden per trein tweede of derde klas vervoerd naar het doorgangskamp Westerbork.
13. Het spoor werd tot in het kamp gelegd zonder opdracht van de bezettingsmacht.
14. Het transport naar Westerbork werd betaald door de Joodse mensen zelf, het transport van Westerbork naar Nieuweschan, aan de grens met Duitsland, door de bezetter.
15. De toespraken van de koningin werden geschreven door een Joodse man. Hij schreef daarin regelmatig over de Joodse situatie maar slechts zelden werd daarvan iets uitgesproken door de koningin.
16. De orde in het kamp Westerbork werd bewaard door de Nederlandse marechaussee.
17. De eerste maanden elke maandag en vrijdag maar later elke dinsdag vertrok een trein met veewagens gevuld met Joodse mensen naar het Oosten.
18. Het Verzet vroeg meerdere keren aan de regering in Londen of men de spoorlijn van en naar het doorgangskamp mocht saboteren. Dit werd niet toegestaan met als motivatie dat de economie niet geschaad mocht worden.
19. Huizen en bedrijven van Joodse mensen werden verkocht, gehuurde ruimten verhuurd aan anderen.

20. Locale premiejagers kregen opdracht de ondergedoken Joden op te sporen voor een basisloon en 7 gulden 50 per persoon. Ze hebben 8.000 à 9.000 verborgen Joden opgespoord. Deze zijn vrijwel allemaal verraden door familie, burens of anderen.
21. Uit Nederland is het hoogste percentage Joden omgebracht van alle Westerse landen.
22. Na de oorlog waren de overlevenden die terugkeerden uit de kampen vaak in het geheel niet welkom. Velen besloten om naar Israël te gaan.
23. Veel terugkomers ontvingen hun huizen, bedrijven of bezittingen niet terug of pas na veel moeite.
24. Velen moesten alsnog belasting betalen, huur en/of verzekeringspremie over de jaren waarin ze in het kamp waren geweest.
25. De regering nam het besluit dat er op 4 mei geen aparte herinneringsbijeenkomsten gehouden zouden worden voor Joodse mensen.

Opgesteld december 2017

V

Willibrord en Anne Frank

door Paul Jaeger

“Eind 1973 had een Nederlands-Hervormde dominee een droom waarin hij een plein zag in Utrecht, een stad in Nederland. Aan een kant van het plein staat een beeld van Willibrord, gezeten op een paard. Hij is de man die aan het einde van de zevende eeuw het evangelie naar Nederland gebracht heeft. Aan de andere kant van het plein staat een veel kleiner en mooier beeld van Anne Frank, het jonge Joodse meisje dat gestorven is in het concentratiekamp van Bergen-Belsen en wier dagboek sindsdien de harten van miljoenen heeft geraakt.

In zijn droom zag de dominee hoe Willibrord afsteeg van zijn paard, het plein overstak naar Anne Frank en haar in zijn armen nam. Toen draaide hij zich om en begon haar naar zijn paard te dragen. Terwijl hij over het plein liep ging hij steeds langzamer. Tenslotte kon hij niet verder. Anne Frank was te zwaar voor hem geworden. Toen begon tot zijn verbazing Anne Frank Willibrord te dragen.

Hij begreep uit deze droom dat God zei dat als Nederland Israël zou bijstaan, wat het ook zou gaan kosten, Israël aan het einde de redding van Nederland zou betekenen. Deze droom vormt een illustratie van de waarheid, die zowel op naties als op individuele personen van toepassing is: “wel moeten zij varen, die u beminnen” (Ps. 122:6b; SV). “

Uit: Battle for Israel, Lance Lambert, 1976, pag. 77.

Vertaling: Paul Jaeger

Een nadere overweging

De beelden van Willibrord en Anne Frank zijn te vinden op het Janskerkhof, het plein bij de Janskerk in Utrecht.

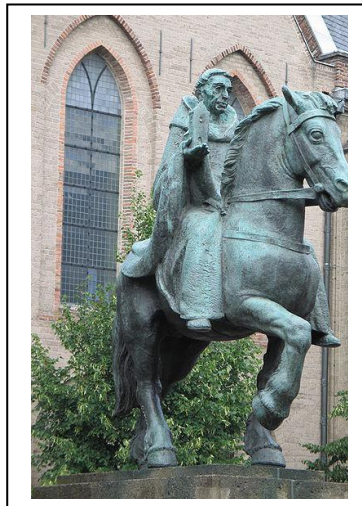
Het beeld van Willibrord (3,5 meter hoog) is daar geplaatst in 1947 door de gezamenlijke kerken ter ere van 1.200 jaar Willibrord, apostel van Nederland (739-1939).

Het beeld van Anne Frank (1,25 meter hoog) is daar geplaatst in 1960, en is op 5 mei 1959, het jaar waarin zij 30 zou zijn geworden, geschonken door de Utrechtse jeugd.

Kenmerkend is:

- De tengere Anne Frank staat met haar rug naar de ingang van de Janskerk toe. Zij is gericht op het centrum van de stad, de winkels, de cafés, de wereld.
- De stoere Willibrord te paard staat ook met zijn rug naar de Janskerk toe en is gericht op de Domkerk, de centrale kerk van Utrecht en het bisdom. Hij staat met zijn rug naar Anne Frank. In zijn rechterhand houdt hij een kerkje. Hij is de stichter van de kerk van Nederland.

Utrecht, februari 2011

VI

Een visioen over Europa

door Paul Jaeger

In de jaren 90 kwam vanuit Oeganda de gebedsleider John Mulinde naar Europa. Hij vertelde over de gebedsstrijd in zijn land en hoe God hen steeds weer had uitgedaagd om voor het land in de bres te staan. Zo hadden ze de tijd van dictator Idi Amin overleefd, de tijd van zijn opvolger Milton Obote en de daaropvolgende golf van aids mogen inperken. Het resultaat van gebed en actie had ertoe geleid dat Oeganda, dat bij de VN genoteerd stond als aids-land nummer 1, geworden was tot een land veel lager op de lijst.

In die tijd had God hem een visioen gegeven over Europa. In het visioen zag hij de kaart van Europa waarboven zich een dikke zwarte teerachtige laag vormde. De laag werd steeds dikker. Vervolgens zag hij dat zich onder de laag, verspreid over het continent, lichten begonnen te vormen. De lichten werden steeds sterker en op zeker moment begonnen er lichten door de laag heen te breken. Dat gebeurde op steeds meer plaatsen en tenslotte werd de laag overal doorboort door het licht en zag hij de heerlijkheid van God over het continent doorbreken. Vervolgens zag hij voor zijn ogen Jesaja 60: 1-2 *Sta op, wordt verlicht, want uw licht komt en de heerlijkheid des Heren gaat over u op. Want zie, duisternis zal de aarde bedekken en donkerheid de natiën maar over zal de Here opgaan en zijn heerlijkheid zal over u gezien worden.*

De Heer had hen als voorbidders van Oeganda gevraagd of zij bereid waren hun leven te geven voor een opwekking in Europa. Zij zouden zelf de opwekking niet kunnen bewerken maar de opdracht was om naar Europa te gaan en de voorbidders daar op te bouwen en te ondersteunen zodat deze sterk zouden worden. Dan zou door hun gebed de werking van de genade van God zo krachtig worden dat het

door de dikke teerlaag van de vijand zou breken en de heerlijkheid van God zou vrijzetten over het continent.

Utrecht, februari 2019

Bibliografie

- Ik zal je beschrijven hoe een dag er hier uitziet, Mirjam Bolle, 2003
- Toen het kruis werd tot een zwaard, Merrill Bolender, 2013
- Bloed aan onze handen. Michael L. Brown, 1992
- The Church and the Jews, Dan Gruber, 2001
- Jodenmoorden in de Nederlanden, P. Hiemstra en dr. H. van Vliet, 1991
- De Maranen, Peter Hocken, 2008
- Protest van Erasmus tegen renaissance van Hebreeuwse literatuur, Hans Janssen, 2010
- The Holocaust, Art Katz, 1998
- Schindlers lijst, Thomas Keneally, 1994
- En zij werden verstrooid onder alle volken, Werner Keller, 1966
- Hitlers kruis, Erwin W. Lutzer, 2009
- De wortel van het antisemitisme, artikel van Derek Prince, 2002
- De onverwerkte Holocaust – Spiegel voor de kerk van nu, Ad Prozman, 2015
- De protocollen van de wijzen van Sion ontsluit, Robin de Ruiter, 2007
- De laatste der rechtvaardigen, André Schwartz-Bart, 1992
- Luthers Theologisch Testament – Over de Joden en hun leugens, René Süß, 2006
- Nacht, Elie Wiesel, 1958
- Westerbork, Nanda van der Zee, 2006
- Hoofdstukken uit de geschiedenis der Joden in Nederland, Jac. Zwarts, 1929

DvD's

- Conspiracy; enscenering van de Wannsee Conferentie, 2009
- Kind van de Holocaust; levensverhaal Mark de Kleine, 2006
- De Holocaust, een monument in film, Willy Lindwer, 2013
- Schindlers List, Steven Spielberg, 1993
- Süskind, redder van bijna 1.000 kinderen, 2012
- Zodat wij niet zullen vergeten; toename antisemitisme wereldwijd, 2004

